

LEVENSBOOM

Het fluisteren der bomen

**

Een boom van een mens

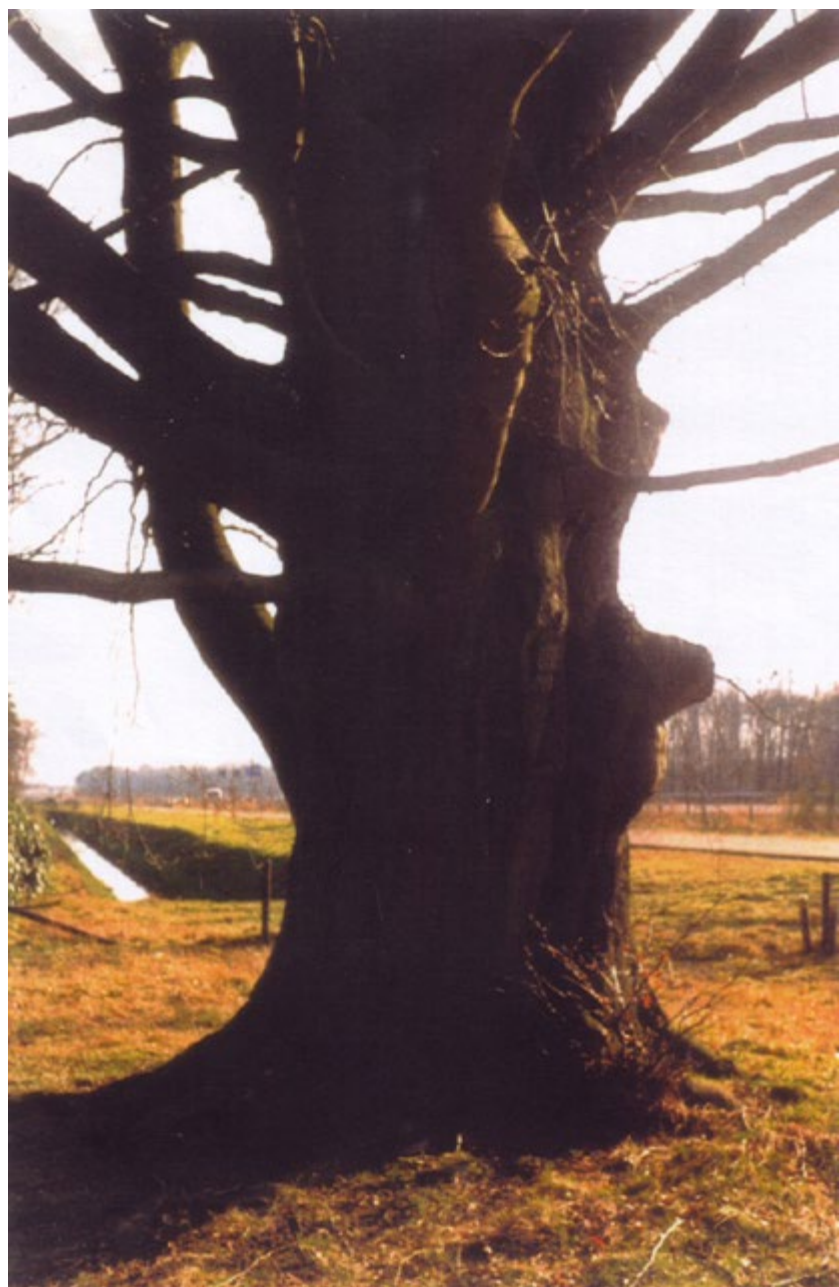
toen de paradijsboom
zijn wortels uitsloeg
tot aan de bodem van
het stuimig meer
der lusten

toen alle haarworteltjes
de oevers bedekten
en de zaden van leven
zich mengden met het
dartelende gras

geurde zijn kruin en
steeg een zoete mist
als een sluier van licht
uit boven de paradijsvogels
die aten van het ooft

**

Boven de boomgrens
groeit de paradijsboom

Nieuw Jaar

God trekt door
de wereld heen
en beweegt zich
voorwaarts en
achterwaarts
door de tijd.

God is eigen
verleden en toekomst
wordt geboren en
wedergeboren
tot in de eeuwen
der eeuwen.

En wij zaailingen
in aardetijd
mogen kiemen
in de paradijsstun
van de eeuwig
scheppende God.

In ons bos

Je tilde me op, hoog
en zei:
ik neem je mee
naar ons bos.
Ik draag je door ons bos,
af en toe zet ik je neer
en til je weer opnieuw
dragend door ons bos.

Het is na de middag
en de zon schijnt.
Ik rust in jou.
Je woorden klinken
door mij heen.
Ik droom en zie
hoe je mij draagt
door ons bos.

Ik voel me blij
en vrolijk, gelukkig
met jou en zie ons bos.
Ik neem je zo de dag door
in mijn gedachten
en houd de blijheid vast
zoals je me vanmorgen
optilde, boven mezelf uit.

Geheimenis

Ik klim in je haren
naar het licht
en strijk neer
in je gedachten.

Ik rijds op
in je dromen,
je loopt dansend
door de tijd.

Ik kus de muziek
in je stem
en volg het ritme
van je drift.

Ik zie de glimlach
in je ogen,
ik hoor God
in je hart.

Ik eet je kracht
als zonnebrood,
jij bent het leven
dat ik drink.

Ik voel de tinteling
van leven in je huid,
ik proef de wijn
van je ziel.

Ik zalf je
met mijn liefde,
ik streel de vogel
in je bloed.

Ik zing het lied
van je zinnen
en ruik God
in je schoot.

Méditerranée

Ik klim in jou,
mijn levensboom,
sla mijn benen
om jouw stam
en nestel mij
in je takken.

Mijn hoofd
hoog in de lucht,
juichend
om het licht
boven en
onder mij.

Je handen
dragen mij op
en tillen
mijn ziel
hoog boven
mijn lichaam uit.

En dansend en
deinend op golven
van hartstocht
voel ik je
zwemmen in de
Middellandse Zee.

Knuffel

jij bent
mijn
speelboom

die in het
liefdedonzen
groeit

als je me
met je lichaam
streelt

glijdt
de eeuwigheid
over me heen

jij streelt
overall
mijn haar

ik streef
overall
je haar

woon onder
je dak
van huid

schuil
in je
struikgewas

mijn lichaam
omarmt
je ziel

mijn liefde
wortelt
in mijn vlees

Artemis

Te Ephese staat
langs de weg naar
de woning van Mirjam
de borstenboom
een robuuste beuk
oervrouw met borsten
twee gaaf naast elkaar
naar het zuiden
een borstenkrans
naar het oosten
uitgetild boven haar
glanzende taille.
Schuilend onder
een dak van takken
als kleine meisjes
beschroomd wanneer
mensen hen gadeslaan.
Soms schudt borstengodin
met haar zachte lijf
als de hartstocht
uit haar wortels
haar naar het hoofd stijgt.

Recht tegenover haar
staat haar man
borstelig van stam
onophoudelijk in erectie
tot de bloesems geuren
en hij overstuift.
Hij danst door het lover
en beukt haar lichaam
dat van verzadiging beeft.
Haar borsten bewegen
en kijken hem aan.
Dit is de god van het woud
en de pijn van de liefde.
Zij hoort zijn kreunen
en dronken van liefde
kust zij zijn zaad.
Een barende boom is zij
wanneer in de herfst
een regen van beukenootjes
door de bermen ruist.
Dan druipen haar borsten
als watervruchten.

Onder aan haar voet
een jong beukeboompje
dat net kan staan.
Soms huilt het van dorst
naar de moederborst
wanneer de stormen striemen.
Verliefden die overal
ballen en billen zien
in het stuifzand
van een heuvelrug
en lichamen van goud
in het golvende koren
vallen in een droge sloot
als rijpe vruchten
in elkaars schoot.
Een geur van noten
en vers geplukt fruit
wademt als dauw omhoog.
De borstengodin trilt
van ontroering
en de stamgod
knipoogt naar haar.